

[Boligministeren.]

tilslutning til gennemførelsen af den bolig-løsning, som forslagene sigter imod. Tværtimod er det mit håb, at vi ved nye forhandlinger om forslagene kan samle os om en løsning med bred tilslutning.

Jeg skal med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med bemærkninger, anbefale forslagene til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1974.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg A. sp. 63, fremsættelsen i tidenden sp. 56).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslaget (nr. 4) findes i tillæg A. sp. 81, fremsættelsen i tidenden sp. 59).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ove Hansen: Det er ikke alene folketin- get, men også — og ikke så underligt — landets skatteyder, der viser stor interesse for udskrivningsprocentens størrelse for det kommende skatteår. Det er udskrivningsprocenten, der er afgørende for, hvilken procent der skal anvendes ved beregning af personlig skat til staten. Derfor er spændingen om udskrivningsprocentens størrelse naturligvis altid stor, men denne gang har vi i nogen tid haft kendskab til udskrivningsprocentens størrelse. Allerede i august fik vi forelagt finansplanen, og heraf fremgik det, at regeringen regnede med en uforandret udskrivningsprocent på 91 — det, den for øvrigt har været de sidste 3 skatteår — og i statsministerens åbningstale blev det yderligere understreget, at udskrivningsprocenten bør være 91.

Jeg har med stor interesse læst finansmi- nisterens fremsættelsestale samt det ledsagende talmateriale, hvoraf det fremgår bl. a., at en uændret udskrivningsprocent for det kommende skatteår vil give en mer-

indtægt på mellem 4 og 5 mia. kr. Det kunne måske friste til at nedsætte udskrivningsprocenten for det kommende år, men det ville efter min mening være uklogt. Jeg skal motivere det.

Udskrivningsprocentens størrelse må ikke alene være udtryk for, hvor stort statens provenu skal være for at klare forpligtelserne. Ved fastsættelse af udskrivningsprocenten må landets økonomi også tages med i betragtning. Selv om der er foretaget besparelser på statens budget og flere besparelser forhåbentlig vil følge efter, anser jeg det for særdeles nødvendigt, at man ved fastsættelse af procenten tillige tilstræber at dæmme op for inflationen samt at tilvejebringe bedre betalingsbalanceforhold. Det vil derfor være særdeles letsindigt at slække på udskrivningsprocenten.

Hvad vil en uændret udskrivningsprocent betyde for den enkelte skatteyder? Skal han betale det samme i skat til næste år, som han gør i år? Spørgsmålet er ikke så ligetil at besvare. Skatteyderens indtægt kan jo afvige fra sidste år, men dertil kommer, at ganske vist bliver udskrivningsprocenten uændret, men det bidrag, der skal ydes til dagpengesikringen, øges fra $\frac{3}{4}$ pct. til 1 pct. som følge af, at sikringen får virkning for hele 1974, og endvidere forhøjes bidraget til sociale pensioner med 1 pct.

De tal, som jeg her har nævnt, medfører en forhøjelse af skattetilsvaret, men der er heldigvis også tal, der formindsker skattetilsvaret. Det gælder bl. a. personfradraget, der i indeværende år er på 5.800 kr., det forhøjes nu til 6.100 kr., og skalaens første trin, det såkaldte proportionalstræk, bliver forlænget fra 19.800 kr. til 20.900 kr., og der er tale om endnu større ændringer på de øvrige skalatrin.

Når jeg har nævnt disse forhøjede beløb på skalaen, må det ikke opfattes som et til-sagn til skatteyderne om lavere skatter til staten næste år. Ja, ved uforandret indtægt kan skatten blive lavere, men ved forhøjede indkomster kan, som jeg nævnte før, forhøjelser næppe undgås.

Tager vi derimod samtlige personlige skatter under ét, kan der forhåbentlig i et vist omfang blive tale om lavere skatter, idet en række kommuner og amtskommuner har nedsat beskatningsprocenten for det kommende skatteår. Hvor meget nedsættel-